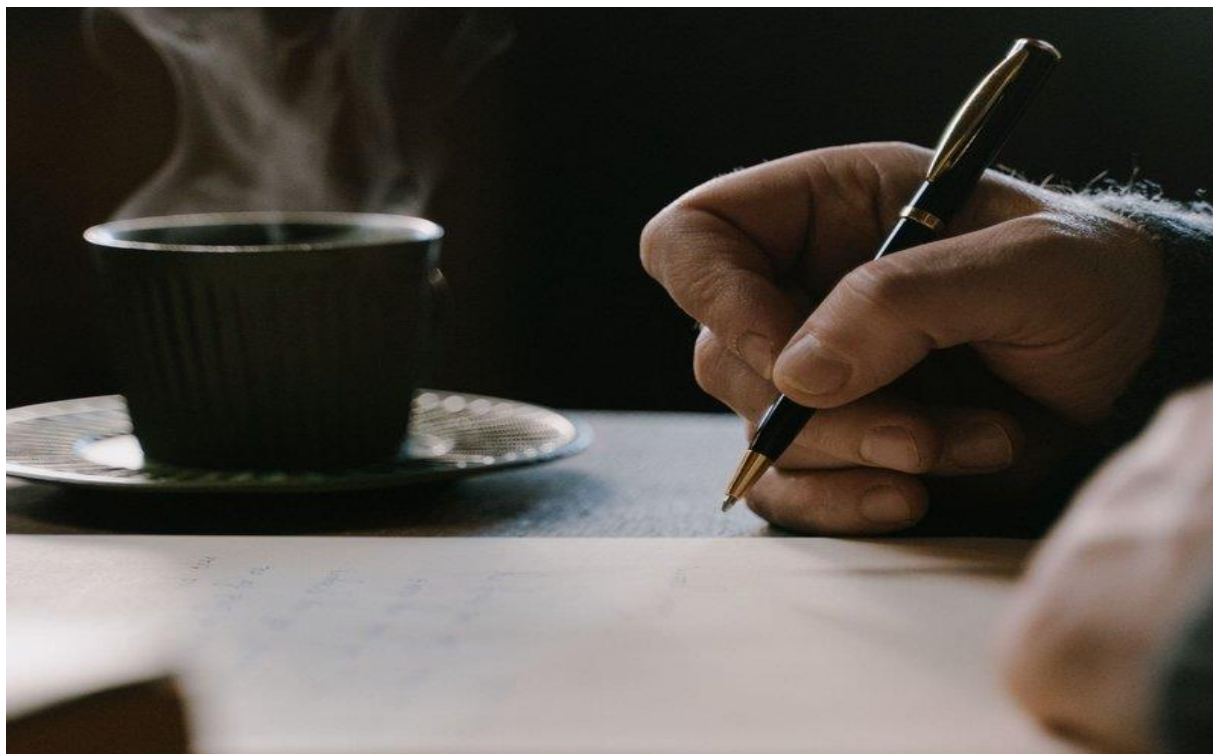

3 Marca Międzynarodowy Dzień Pisarzy i Pisarek. Co mówią o pisaniu książek?

3 marca obchodziliśmy Międzynarodowy Dzień Pisarza i Pisarek, ustanowiony w 1984 roku przez PEN Club. Tego dnia celebруем miłość do literatury nie tylko dzięki ulubionej lekturze, ale również – a może: zwłaszcza – wspominając twórców. Z tej okazji wyliczamy też najciekawsze cytaty o pisarskim rzemiośle – przenikliwe, poetyckie i, nierzadko, żartobliwe.

Za najpopularniejsze literackie święto uznaje się przypadający 23. dnia kwietnia Światowy Dzień Książki. Okazji do manifestacji miłości do słowa pisanego nigdy jednak dość, a świętowanie możemy rozpocząć kilka tygodni wcześniej. 3 marca obchodzimy bowiem Międzynarodowy Dzień Pisarzy i Pisarek.

Święto ustanowiono przed blisko czterema dekadami. W 1984 roku dokonał tego PEN Club, założone w 1921 roku w Londynie przez Catherine Amy Dawson Scott Międzynarodowe Stowarzyszenie Pisarzy. Pierwszym przewodniczącym organizacji był [John Galsworthy](#), uznawany za życia za jednego z najwybitniejszych twórców literatury przełomu XIX i XX wieku brytyjski prozaik, poeta i dramaturg.

Od początku istnienia stowarzyszenia jego głównym celem pozostaje promowanie przyjaźni i intelektualnej współpracy między pisarzami, a także obrona wolności słowa i rozwój literackiej społeczności na całym świecie. PEN Club wyznaje zasadę, według której literatura spełnia istotną rolę w rozwoju współpracy międzynarodowej.

Warto wiedzieć, że polski PEN Club powstał z inicjatywy [Stefana Żeromskiego](#) w 1925 roku. Wśród założycieli znaleźli się [Emil Breiter](#), Bolesław Gorczyński, [Wacław Grubiński](#), [Juliusz Kaden-Bandrowski](#), [Stefan Krzywoszewski](#), [Jan Lechoń](#), [Jan Lorentowicz](#), [Bronisława Neufeldówna](#), Edward Popoff, [Józef Relidziński](#) i [Leopold Staff](#). Od 2010 roku funkcję prezesa pełni [Adam Pomorski](#).

Pisarze o pisaniu

Międzynarodowy Dzień Pisarza i Pisarek to idealna okazja, by wyrazić naszą wdzięczność wobec twórców i choć na chwilę pochylić się nad realiami ich pracy, która od stuleci zapewnia czytelnikom niezliczonej ilości lektur. A kto mógłby opisać je celniej niż sami piszący?

Z okazji dzisiejszego święta wybieramy najbardziej interesujące cytaty dotyczące uprawiania literatury.

W dzisiejszych czasach żalosne pismactwo jest hojniej wynagradzane niż dobra proza. Czasem trzeba tylko nauczyć się pisać wystarczająco źle, żeby świetnie zarobić

– Flannery O’Connor, „Misterium i maniery”

Nie pamiętam, bo niepamięć jest zasadą snu. Nie pamiętam, bo niepamięć jest zasadą literatury. Nie pamiętam, bo literatura jest to zbiór zapisanych snów, biblioteka to jest wielki sennik, największa powieść realistyczna to jest także, ściśle zapisany i bardzo wyrazisty sen. "Co jest nie wymówione (nie zapisane) zmierza do nieistnienia". Ale co jest przeczytane, także tam zmierza, bo i pisanie, i czytanie wiele ze snu, wiele z zapomnienia i wiele z niepamięci w sobie mają

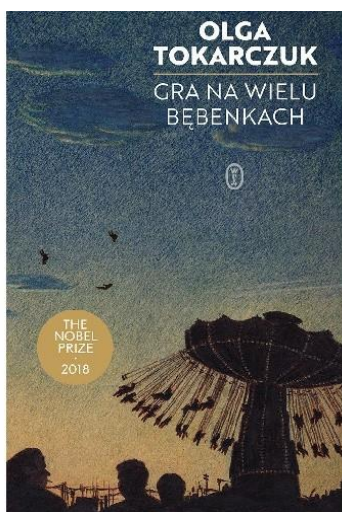
– Jerzy Pilch, „Bezpowrotnie utracona leworęczność”

Doprawdy nie wiem, skąd mi przychodzą pomysły. Jestem po prostu uważnym obserwatorem rzeczywistości. Fantazja to rzecz drugorzędna (...) Dziewięćdziesiąt procent sukcesu to

pracowitość. Kiedy widzę ludzi, jak spędzają czas na bzdurach, jest mi po prostu przykro. Każdy mógłby napisać powieść.

– Olga Tokarczuk, „Gra na wielu bębenkach”

Istnieją wypróbowane metody. Trzeba zacząć od początku, pisać aż do samego końca i dopiero wtedy przestać.

– Agata Christie, „Morderstwo w Mezopotamii”

Siedziałam przez dobrą godzinę, usiłując napisać jeszcze jedno zdanie, a oczyma duszy widziałam wciąż w oddali małą, bosą lalczkę w żółtej koszuli nocnej swojej matki, która także siedziała i patrzyła tępo przed siebie.

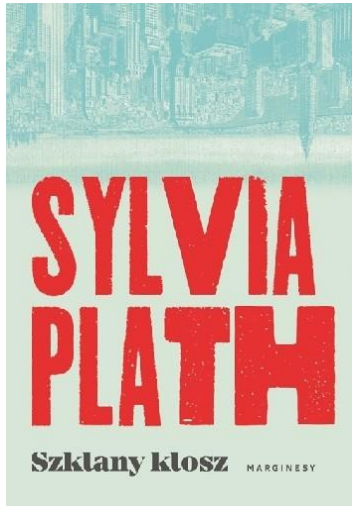
– Cóż to, kochanie, czemu się jeszcze nie ubrałaś?

Moja matka zawsze bardzo się pilnowała, żeby nie mówić do mnie rozkazującym tonem. Tłumaczyła mi wszystko słodkim głosem, jak przystało na dojrzałą, inteligentną osobę, która zwraca się do drugiej, równie inteligentnej.

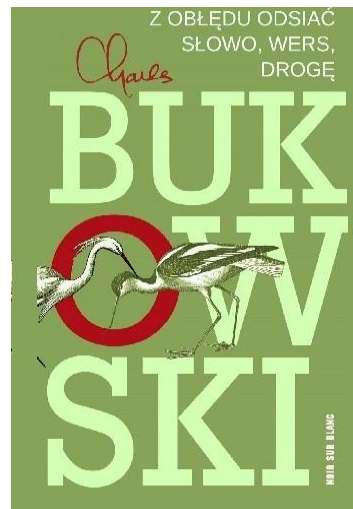
– Jest prawie trzecia.

– Piszę powieść – oświadczyłam. – Nie mam czasu na to, żeby wciąż tylko zdejmować jedne ciuchy i nakładać drugie.

– Sylvia Plath, „Szklany klosz”

czerwone psy w zielonym piekle, czym jest to
rozdwojone coś, co nazywam

sobą?

jaki nadaję tu przekaz?

tak łatwo jest wpaść w
poetycką pozę.

prawie cała sztuka podszyta jest
poetycką
pozą:

malarstwo
rzeźba
sztuki sceniczne
muzyka

czym jest to nasze
głupie
paradowanie i pozowanie

czemu każde swoje słowo zdobimy haftem
szczególnej emfazy?

choć musimy tylko
powiedzieć po prostu to, co domaga się powiedzenia?

– Charles Bukowski, „słowa dla ciebie” w „Z obłądu odśmiać słowo, wers, drogę”

Za „Lubimy czytać” M.B-T